

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010403
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5622010403.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Štefana Tomáša, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. septembra 2023 sťažnosť prokurátora, proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/84/2022 z 28.2.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, sp.zn. 2T/84/2022 z 28.2.2023 podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por., v spojení s § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. zastavil trestné stíhanie obvineného O. Y., nar. XX.XX.XXXX v P. A., trvale bytom D. XXXX/XX, pre skutok, že:

„od mesiaca január 2019 doposiaľ, s výnimkou mesiaca marec 2019, kedy zaplatil na výživnom 200,- eur, mesiaca december 2019, kedy zaplatil na výživnom 200,- eur, mesiaca apríl 2020, kedy zaplatil na výživnom 200,- eur, mesiacov máj 2021 až október 2021, kedy zaplatil na výživnom po 100,- eur za každý mesiac, mesiacov december 2021 až február 2022, kedy zaplatil na výživnom po 60,- eur za každý mesiac a mesiacov júl 2022 a august 2022, kedy zaplatil na výživnom po 10,- eur za každý mesiac, neplatil pravidelne a v plnej výške výživné na maloletého syna A. Y., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom P. A., P. XXX/X, hoci povinnosť prispievať výživným na maloletého syna obvinenému vyplývala zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, kde posúdením predbežnej otázky podľa ustanovenia § 7 ods. 1 Tr. poriadku bolo stanovené, že obvinený bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého syna A. Y., nar. XX. X. XXXX, v sumách po 80,- eur mesačne, vždy do konca každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletého Z. R., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom P. A., P. XXX/X, z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 1P/121/2020 zo dňa 15. 4. 2021, právoplatného dňa 26. 4. 2021, podľa ktorého bol obvinený zaviazaný prispievať na výživu maloletého A. Y., nar. XX. X. XXXX, v sumách po 100,- eur mesačne, vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletého Z. R., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom P. A., P. XXX/X, a z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/64/2021 zo dňa 10. 11. 2021, právoplatného dňa 11. 12. 2021, podľa ktorého je obvinený povinný prispievať na výživu maloletého A. Y., nar. XX. X. XXXX, po 60,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky dieťaťa Z. R., na. XX. X. XXXX, trvale bytom P. A., P. XXX/X, kde tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom oprávnenej Z. R. najmenej 2.140,- eur,“

právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. s použitím § 138 písm. b) Tr. zák.,

pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo napadnuté sťažnosťou prokurátora. Podanú sťažnosť odôvodnil svojím podaním z 23.3.2023. Prokurátor v sťažnosti vyjadril nesúhlas s konštatovaním súdu, že s poukazom na znenie skutku tento nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Podľa jeho názoru skutok popísaný v podanej obžalobe obsahuje všetky náležitosti potrebné na to, aby mohlo byť predmetné konanie obžalovaného kvalifikované ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Súd mal v rámci preskúmania obžaloby z vykonaného dokazovania, a to predovšetkým z výpovede obvineného, ako aj svedkyne Z. R. preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal. Svedkyňa R. potvrdila, že v inkriminovanom období si obvinený neplnil svoju vyživovaciu povinnosť na mal. A. Y. s výnimkou obdobia uvedeného v obžalobe. Riadne neplnenie vyživovacej povinnosti v žalovanom období vyplýva aj z výpovede obvineného. V skutku je uvedené, že obžalovaný neplatil pravidelne a v plnej výške výživné na maloletého syna A. Y. od mesiaca január 2019 doposiaľ s výnimkou uvedených mesiacov, hoci povinnosť prispievať výživným na maloletého syna obvinenému vyplývala zo Zákona o rodine a uvedených rozhodnutí súdu. Vykonaným dokazovaním, a to predovšetkým výpoveďou obvineného, ako aj svedkyne Z. R. teda bolo dostatočným spôsobom preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal a napĺňa znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a nariadil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril obvinený. V rámci svojho vyjadrenia uviedol, že nakoľko je od novembra PN je mu strhávané súdnym exekútorom dlžné a bežné výživné, čo si jeho expriateľka podala. Z ohľadom na jeho malý príjem mu neostáva ani životné minimum.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná. Sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou a včas v zmysle ustanovenia § 187 ods. 1 Tr. por.

Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu chybu, či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odkazuje. V tejto súvislosti krajský súd pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto svojimi dôvodmi len doplní správne závery súdu prvého stupňa.

Podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s výnimkou obzvlášť závažného zločinu, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 rokov, preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Zastavenie trestného stíhania s odkazom na § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. po podaní obžaloby je možné len za predpokladu, že je spoľahlivo a mimo akúkoľvek pochybnosť zistené, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Okresný súd tento dôvod vzhliadol v tom, že v opise skutku v obžalobe absentuje údaj o zavinenom (úmyselnom alebo nedbanlivostnom) neplnení vyživovacej povinnosti, ktorý je vyjadrením znaku subjektívnej stránky trestného činu.

V danom prípade bola podaná obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti napadnutého uznesenia. Z hľadiska subjektívnej stránky na naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy pri základnej skutkovej podstate uvedenej vyššie postačuje zavinenie z nedbanlivosti.

Pod pojmom skutok možno rozumieť všetky prejavy páchatel'a, ktoré majú odraz v materiálnom svete, sú významné z pohľadu trestného práva a sú pokryté zavinením páchatel'a. Popis skutku musí bezpodmienečne obsahovať úplný popis skutočností rozhodných pre naplnenie všetkých

znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a musí byť uvedený tak, aby jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Tento znak nemusí byť v skutkovej vete uvedený v doslovnom znení, postačí, ak skutková veta obsahuje pojmy a gramatické formulácie, ktoré významovo zodpovedajú (všetkým) znakom skutkovej podstaty trestného činu. Je dôležité podotknúť, že z hľadiska trestného práva je významný iba ten skutok, ktorý je objektívne možné v trestnom konaní postihnúť. Uplatňuje sa princíp zodpovednosti za zavinenie. Platí zásada, že bez zavinenia niet trestného činu, ani trestu. Zavinením je vyjadrená aj individuálna trestná zodpovednosť, keďže každý zodpovedá zásadne iba za to, čo svojím konaním zavinil. Preto pre trestnú zodpovednosť nestačí spôsobenie následku konaním osoby, pokiaľ toto konanie nebolo zavinené.

Z vyššie uvedeného potom vyplýva tak, ako už uviedol vo svojom rozhodnutí okresný súd, že len samotné neplnenie vyživovacej povinnosti, bez vymedzenia úmyselného alebo nedbanlivostného konania, nie je trestným činom. Pre vyslovenie záveru, že obvinený sa dopustil stíhaného trestného činu, je potrebné mať u tohto obvineného preukázanú aj subjektívnu stránku, a to formu zavinenia, či už úmyselného alebo nedbanlivostného konania.

Pre uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Krajský súd rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.